

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของรายการโทรทัศน์ "ธรรมะวันละ 2 นาที" ที่มีต่อความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษา

สมมติฐานในการวิจัย

1. กลุ่มทดลองจะมีค่าคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองจากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่ากลุ่มควบคุม
2. ในกลุ่มทดลอง จะมีค่าคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองจากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าคะแนนจากการทดสอบครั้งแรก

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม อำเภอ
บางมูลนาก จังหวัดพิจิตร จำนวน 159 คน เข้าร่วมการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องรับโทรทัศน์
2. เครื่องเล่นวีซีดีไอแพะ
3. แถบบันทึกภาพรายการโทรทัศน์ "ธรรมะวันละ 2 นาที" และรายการซีวีดีทัศน์
4. มาตรวัดความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง
5. ห้องทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย จากโรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม อำเภอ
บางมูลนาก จังหวัดพิจิตร

2. ขั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ขั้นก่อนทดลอง เป็นการทดสอบครั้งแรกเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทาง
จริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง และแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มตามสภาพการทดลอง
คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม อย่างละประมาณเท่า ๆ กัน โดยที่ทั้ง 2 กลุ่มมีค่าคะแนน
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกการกระทำ

2.2 ขั้นทดลองใส่ตัวแปร เป็นการดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยที่
กลุ่มทดลองจะได้ดูแถบบันทึกภาพรายการโทรทัศน์ "ธรรมะวันละ 2 นาที" และรายการ
ชีวิตส์ตัววันละ 1 ตอน จำนวน 9 วัน ส่วนในกลุ่มควบคุมจะได้ดูรายการชีวิตส์ตัววันละ 1 ตอน
จำนวน 9 วัน

2.3 ขั้นเก็บข้อมูลหลังการทดลอง เป็นการทดสอบครั้งหลังเกี่ยวกับความรู้ความ
เข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง หลังจากที่ได้รับการทดสอบแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์โดยคำนวณ
และวิเคราะห์ค่าดังต่อไปนี้

1. ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจทาง
จริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองแต่ละการกระทำ

2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม เกี่ยว
กับพฤติกรรมต่อตนเอง จากการทดสอบครั้งแรกระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยค่าที่
(t-independent)

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม เกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเอง จากการทดสอบครั้งหลัง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยค่าที่ (t-independent)

4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม เกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองในกลุ่มทดลองจากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังด้วยค่าที่ (t-dependent)

ผลการวิจัย

1. การกระทำที่กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทดสอบครั้งหลัง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การมีวินัยในตนเอง การไม่ควบคุมอารมณ์ การลุ่มหลงอบายมุข การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความรู้สึกผิด และการปรับปรุงตนเอง ส่วนการกระทำที่กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทดสอบครั้งหลัง สูงกว่ากลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การสำรวจตนเอง ($P < .05$) และการมีความขยันหมั่นเพียร ($P < .01$)

2. การกระทำที่กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนจากทดสอบครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$) ได้แก่ การมีความรู้สึกผิด การกระทำที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกสูงกว่าครั้งหลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ ($P < .001$) การมีความเชื่อมั่นในตนเอง ($P < .001$) และการมีวินัยในตนเอง ($P < .01$) การปรับปรุงตนเอง ($P < .01$) ส่วนการกระทำที่เหลือ คือ การมีความขยันหมั่นเพียร การลุ่มหลงอบายมุข และการสำรวจตนเอง มีค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเมื่อศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมจริยธรรมและ
ปฏิกิริยาจริยธรรม ว่ารายการโทรทัศน์ "ธรรมะวันละ 2 นาที" มีผลต่อตัวแปรดังกล่าวเพียงใด
2. ควรมีการนำคอนต่าต่าง ๆ ของรายการโทรทัศน์ "ธรรมะวันละ 2 นาที" ที่ยังไม่
ได้ศึกษามาศึกษา
3. ควรมีการศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจในรูปแบบอื่น เช่น การระลึกเนื้อหาของ
รายการที่นำเสนอ
4. ควรมีการศึกษาผลของรายการโทรทัศน์ "ธรรมะวันละ 2 นาที" ในกลุ่มตัวอย่าง
อื่น ๆ เช่น วัยผู้ใหญ่ และวัยรุ่น เป็นต้น
5. ควรมีการนำรายการโทรทัศน์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกฝังจริยธรรมมาศึกษา
ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย